

Bakos Gyöngyi

MESTERSÉGES HALMAZÁLLAPOT

A Zsigmond téren áthelyezték a zebrát, két méterrel van arrébb.
 Mindig a régihez állok,
 mármint ahol a régi volt, most is látszik halványan a felfestés.
 Nem azért állok oda, hanem megszokásból,
 pár hónap alatt megszoktam.
 Beállok oda, ahol nincs is lámpa.
 Nem gondolkodom rajta, csak odaállok, mert így szoktam,
 úgy közlekedem a városban, hogy nem kell rajta gondolkodni,
 megyek magamtól, rutinszerűen.
 Elvezettem így Prágáig egyszer. Többször is.
 Rutinból csinász dolgokat,
 rutinból köszönök Bélának, ő a portás,
 hol tegez, hol magáz, nem tudok rájönni, mitől függ.
 Néha szeretnék sokáig vonatozni, olyan helyre,
 ahol nem tudom, mikor vált zöldre a lámpa.

Élet és Irodalom, 2017. augusztus 11.

■ 1985-ben született Budapesten. Prózát és verset ír.

Egressy Zoltán

BARANYAI MAKACS

Dél előtt bukkan rá a megfelelő megoldásra, az internet segít, sziloplasztot kell beszereznie, lehetőleg sürgősen. Nem csak a vásárlás aktusa lesz meglepő, hiszen hát nem szokott ilyesmivel foglalkozni, a szó maga is vadonatúj, most találkozik vele először. A kád és a fal közé használható típus volna jó, nem a fugázós verzió. Majd érdeklődik. Minden lazul, a lakásban is, meg egyébként is, kellene már valami jó erős kapaszkodó. Kezd tűrhetetlenné válni az elengedés, a szétesés, a tönkremenés, tárgyszinten orvosolhatók szerencsére a problémák, de ez most nem hiányzott, ez a legfrissebb baj, ez a fürdőszobai résnövekedés.

Dél felé jár az idő, és még mindig nem indult el az egzotikus nevű termékért, egyelőre kávéfőz, ma a harmadikat készíti. Nagyot reccsen a parketta a lába alatt, ahogy forró poharával a szobája felé tart a konyhából, romlás, lazulás tapasztalható itt is, csak ez nem veszélyes annyira, a víz ezzel szemben nagy úr, befolyt a fal mellé, és nyilvánvalóan megindult már az alsó szomszéd felé. Határhelyzet és -pillanat, cselekvési utolsó csepp és pont: egyszer és mindenkorra meg kell állítania a dolgok egymástól való eltávolodását. Indul azonnal, barkács- vagy festékboltot keres. Valami OBI-szerűséget. Praktikert.

Délután, halvány napsütés, sétál, a fasort nézegeti, mielőtt hazatér. A fák túl szabályosan, egymástól centiméternyire ugyanakkora távolságban sorakoznak. Akár tetszhetne is neki ez a szigorúság, valami ilyesmire vágya az életével kapcsolatosan, de valahogy nem esik jól a látvány, a kelleténél komolyabb szabályosságtól műjellegűek lesznek a nyárfák, így aztán olyanok, mint a plázaciacák. Örül a felismerésnek, magáért a felismerésért hálás, befelé, magának. Muszáj határozottnak és lényeglátónak lennie; nem elégséges, de minimálisan szükséges feltevése ez annak, hogy vállalni tudja a felelősséget, és hogy megteremtse a stabil alapokat a sikeres elinduláshoz. Ezt szabták neki nemrégiben feladatul.

Lámpaoltáskor felidézi a kineziológus múlt heti diagnózisát és a kúra lényegét, a tudatosítandó és ismétlendő szavakat, a felelősséggel és a stabil alapokkal kapcsolatosakat. Tudja már, hogy nem védett egyik kapcsolata sem, elakadás gyöttri, gyerek- és fiatalkori eredetű, titokzatos módon, máig ható kisugárzással. Az anyasággal és a válto-